

Životopis Růženy Lebedové

Růžena Lebedová se narodila 13. února 1930. Její matka se jmenovala Růžena Kozlíková a otec Rudolf Kozlík. Měla také sestru Marii. Rodiče byli zemědělci. Její otec se učil truhlářem ve Vídni. Po Růženině narození však narukoval na vojnu. Po svém návratu koupil malý dům s hospodářstvím a poli v Červených Janovicích u Kutné Hory, kde posléze žili a kde Růžena v letech 1936–1944 absolvovala povinnou školní docházku.

Když byla ve čtvrté třídě, začala druhá světová válka. Do třídy s ní chodily čtyři židovské děti. Všechny děti odvedli do koncentračních táborů i s celou jejich rodinou. V Červených Janovicích kázal kněz, ke kterému měla Růžena jako věřící blízko a který nesouhlasil s režimem Němců. Byl udán a odveden do koncentračního tábora, kde rok před koncem války zemřel.

Po válce se ve svých osmnácti letech provdala za Josefa Lebedu, jemuž v letech 1950 a 1958 porodila dva syny. Její rodinu nepotkalo v 50. letech jen štěstí spojené s narozením dětí. Všechny zasáhlo zavádění družstva tím, že jim sebrali dobytek a jejího otce nutili vstoupit do družstva. Po sňatku s Josefem se jejím domovem stala Kutná Hora, se kterou je spojena i celá její kariéra. V roce 1953 začala pracovat v místní Pragovce a pracovala zde až do narození druhého syna. O čtyři roky později se stala kuchařkou v jedné z kutnohorských školek. Velice krátce, jeden rok, pracovala v Nerostných surovinách, v ten samý rok, kdy naši zemi zasáhla sovětská invaze, k jejímuž dění Růžena přímo přihlížela. V letech 1969–1985 byla zaměstnána v Jednotě v Kutné Hoře. Poté se na chvíli opět vrátila k povolání kuchařky v podniku Restaurace a jídelny. Jejím posledním zaměstnáním byla Vitamína, družstvo ovocnářů, které sídlilo nedaleko jejího domu a kde Růžena pracovala až do roku 2000, kdy jako sedmdesátiletá odešla do důchodu.

V roce 1976 se stala poprvé babičkou. Dnes je čtyřnásobnou babičkou a trojnásobnou prababičkou. Po celý život byla a je věřící. Po revoluci vykonala pouť do bosenského Međugorje, kde se stala svědkyní jistého světelného jevu, ale také důsledků války v Jugoslávii. Též vykonala pouť do polské Čenstochové. Od roku 2017 žije v Domově Barbora v Kutné Hoře, avšak se svou rodinou stále jezdí do svého domu, v němž prožila 65 let svého života.